

И слѣдз двà днѣ шпхстї го онїй старецъ ш себе, и цѣловà го любѣзно; Шидѣ си Григорїй, и скорбѣше, защò то се разлѣчи ш таковаго Божѣственна мѣжа, тѣплѣ го любѣше, и всегда го помѣняваше. Шидѣ ш тѣка пѣрвоъ кз Картагенъ, и тамò доволно време седѣ, и проповѣдѣва слòво Божїе, и ищѣлава всѣкаквы вòлести. Пòсле Божїимъ смòтрѣнїемъ Шидѣ кз Римъ, и прїл го нѣкой благочестївъ именовъ Бенедїкъ, и поклонїсе кз храмъ стàго мѣченика Вонїфàтїа и Àглады, и на оутро то Шидѣ при грòва стàго àпòстола Петра, и фзрлїсе на землà та со слѣзы, и выдѣ кз видѣнїе: двѣри те небѣсны видѣхамьсе шобрени, и катò се мòлеше, свѣтъ неизречѣнный го осїл: и видѣ стàго àпла Петра, защò то ишлазеше иш двѣри те небѣсны, и нòсеше кз дѣсна та рòка клòчъ, и идеше кадѣ нѣго сз мнòгò слàва осїлавàемъ сз лице и òчи свѣтлї глѣдаше на нѣго, и рече мѣ: сегà дойдòхъ чàдо Григорїе сз милость Гд̀на тѣва, à пòнапредъ вѣхмѣ сз прòчїи те àплы кз Награнъ градъ Òмирїтскїй, и предсто̀лвахмѣ на онїмъ щò страдàха за Гд̀а нашèго Ииса Хр̀та, ш Д̀наàна жидовїна, и оукреплавàхмѣ сèкого ш нїхъ кз благочестїе: и сз Господ̀на та пòмощь всїчки се сопротивлїха на вòла та законпрест̀пнаго Èврейна, и за благочестїе то подвизàхасе добрѣ, и пострадаха за истина та, и сегà са сòсз òцї те, щòтò са ш вѣка, и сподовл̀ватъ се за безсмертна чѣсть. Àзъ оубò тѣва дойдòхъ да посѣтїмъ тòла мòй градъ, Пàвелъ же вратъ, кòй то È по вселенна на цѣркви те повòрникъ ш Иерусалїмъ се разлѣчи ш мѣне, и Шидѣ кз Персїда: à ты ш чàдо! катò хòдишъ по дòбрый а п̀тъ, глѣдай да благоухòдишъ Гд̀ò, и побчàвайсе всегда кз законъ а нѣговъ, катò видїшъ защò, на тòмъ свѣтѣ житїе то и красòта та катò сòнъ и сѣнка прехòди: и блаженъ ще в̀дѣдешъ, àкò такà, каквò то си почналъ, св̀ршїшъ течѣнїе то твоє, и катò хòдишъ по вòла та Гд̀на, мнòзїна ще приведѣшъ кз стрàхъ Божїй: Èто вòтвити се престòлъ на небò то ш самогò В̀лки, и ще пол̀чишъ добрынї те сз насъ,

Тыа дѣмы катò ишд̀мà àплъ Пѣтръ, Шидѣ, и видѣнїе то се св̀ршї. Григорїй катò дойдѣ кз сѣбеси, пàкъ се ф̀ргаше на землà та, и òка̀нна и гр̀шна на сѣбе наричаше: и слѣдъ доволна та молїтва Шидѣси кз к̀щца та, дѣто го вѣха прїàли, и тàм нòщь кз сòнно видѣнїе видѣ, защò то мѣ се яви стїй àплъ Пàвелъ, и д̀ваше мѣ єдинъ сосѣдъ пòлнъ сз єлѣа, коє то прознаменоваше владòть свàщенства и àрхїерейства. Григорїй же катò прїл во видѣнїе то ш рòцѣ те àплски тòмъ єлѣи, веднага се совòдї, и возрадòвасе сѣрдцемъ, и поѣше: Шрыгнъ сѣр̀це моє слòво в̀аго, я̀кш помàза мѣ Бг̀ъ єлѣемъ радòванїа. Пòсле ишлазла ш Римъ, и пойдѣ во Àлексàндрїа, полàгаше сèкїй дѣнь кз сѣрдцѣ то си восхождѣнїа кз Бòгò, и ш сїлы кз сїлò прїд̀п̀кваше, и исполнàвашесе сз Божѣственна прем̀дрость и р̀зъмъ, и сз Божѣственны превелїки дарòванїа.

Кз тыа годїны цар̀ваше кз Грецы те Ѝстинъ, и кз Èрòпїа єлескòй владòчѣтїви царїе, тогàва Д̀наàнъ жидовїнъ катò цар̀ваше во Òмирїты те, пов-